

ministerielle Skatter, har givet Anledning til Korrespondance og Forhandling med Justitsministeriet. Ligesom Kjobstadskommissionens Betænkning først kom mig tilhænde omtrent midt i September Maaned, saaledes har jeg ogsaa først omtrent paa samme Tid kunnet fuldstændiggjøre det Materiale, som jeg skulde benytte til at udarbejde en saadan Lov, og da dette indtraf paa det samme Tidspunkt, da naturligtvis ogsaa alt andet Lovgivningsarbejde straabaderer, har jeg maattet finde mig i ikke at kunne arbejde saaledes paa denne Sag, at jeg har været istand til at kunne forelægge den i denne Session. Imidlertid anser jeg denne Sag for at være den, der nu staar nærmest paa Dagsordenen; men skjøndt jeg ikke vil sige, at den muligvis ikke kunde komme frem i den sidste Del af denne Session, maa jeg dog vuske, at der gives mig tilstrækkelig Tid og Leilighed til at kunne behandle den saaledes, som den efter sit Omraade og sin Betydning fortjener. Jeg maa alsaar svare de ærede Forespørgere, at jeg ikke ser mig istand til at forelægge et saadant Forslag i denne Session, men at jeg ganske vist vedkjender mig, hvad jeg tidligere har sagt, at jeg anser det for at være nødvendigt, hvorfor jeg heller ikke skal tåbe Sagen af Sigte, men derimod sørge for, at den bliver bearbejdet saaledes, at de Herrer ialtfald, naar de møde til næste Session, ville have Forslag om den liggende paa deres Bord.

Sad: Jeg kan naturligtvis ikke Andet end være mindre vel tilfreds med, at jeg har faaet dette Svar, som jeg jo forøvrigt havde tænkt mig, eftersom Lovforslag ikke allerede er fremkommet fra den høitærede Minister, men da Ministeren jo dog har lovet, at Sagen skal komme frem saaledes, at den med Sikkerhed vil kunne underkastes grundig Behandling og forhaabentlig gennemføres i næste Samling, saa maa Forespørgerne jo give sig tilfredse dermed, saameget mere som vi erkjende, at her er Tale om en Lovgivnings sag, der baade er meget vidtloftig og vanskelig, og som vi derfor nok kunne tænke os kan give Ministeren meget Arbejde. Vi ere saameget

mere nødte hertil, som det jo vil være aldeles umuligt ved Hjælp af det private Initiativ at søge at sætte en saadan Sag i Bevægelse paa en virksom Maade, det vil sige saaledes, at den hurtigt kunde blive gennemført. Jeg skal derfor i Anledning af, hvad den høitærede Minister yttrede, endnu kun tillade mig at bemærke, at jeg ikke tror, at han har Ret i, at vi ikke skulde have været fuldstændig berettigede til at vente en saadan Lov i denne Samling efter hans Udtalelser for 2 Aar siden. Dette er jo forøvrigt Noget, som det i og for sig ikke er værd at strides videre om, da Sagen jo ikke derved fremmes, men jeg tror, at den høitærede Minister, naar han vil gennemlæse sine egne Uttringer, som findes i Folkethingstidenden for bemeldte Aar Side 7087—88, vil give mig Ret i, at de naturligen maatte forstås saaledes, som om der ikke kunde være Tale om, at vi skulde vente længere paa en kommunal Beskætningslov end til nærværende Samling. Den høitærede Minister siger nemlig udtrykkelig, at han ikke vil kunne forpligte sig til at faae et saadant Lovforslag fuldstændig gennemarbejdet til den næste Samling — hvilket var forrige Samling — og at han derfor ikke med Sikkerhed kunde love, at den kunde fremkomme til Behandling i den. Han gav alsaar et halvt Løfte med Hensyn til sidste Samling, og da der nu atter er gaaet et Aar hen, tror jeg rigtignok, vi havde Ret til at vente, at den høitærede Minister vilde indrømme, at han havde forpligtet sig til at forelægge Lovforslag i nærværende Samling. Imidlertid — det indrømmer jeg — kan der med Hensyn til alle saadanne Arbejder komme Forhold i veien, som ikke gjøre det muligt at opfylde et givet Løfte, som jeg forøvrigt er overbevist om dengang var alvorlig men, ligesom jeg ei heller i mindste Maade tvivler om, at Ministeren senere har arbejdet kraftigt paa virkelig at holde det. Sluttelig vil jeg tillade mig at sige, at vi nu antage at maatte opfatte den høitærede Ministers Udtalelser saaledes, at han efter de Forarbejder, som foreligge, er aldeles sikker paa, at Folkethinget til næste Samling ikke vil komme til at staa i denne samme forventningsfulde Stilling, som vi nu staa i.